

anden Ordning med sine Kreditorer, eller at der indenfor en kortere Tid vil indtræde en væsentlig Bædring i hans økonomiske Forhold.

Afgørelsen af, hvorvidt Udsættelse af Tvangsauktionen i det enkelte Tilfælde skal kunne finde Sted, foreslaas henlagt til Fogeden, der foretager Tvangsauktionen. Fogedens Afgørelse bør træffes ved en Kendelse, og for at Lovens Formaal ikke skal forspildes, foreslaas det, at en saadan Kendelse særskilt kan paakæres til Landsretten, uagtet Kendelser, der afsiges under Auktionen eller Forberedelsen til denne, som Hovedregel iøvrigt først kan paaankes eller paakæres, efter at hele Auktionsforretningen er sluttet.

Det foreslaas derhos, at Udsættelsen af Auktionen efter Omstændighederne kan gøres afhængig af en efter Fogedens Skøn fastsat Sikkerhedsstillelse eller betinges af, at Skyldneren underkaster sig de Bestemmelser vedrørende Ejendommens Drift, der træffes af en af Fogeden ansat Tilsynsmand. Det vil formentlig sjældent fore-

komme, at en kriseramt Landbruger er i Stand til at stille nogen Sikkerhed af Betydning, og i Almindelighed bør Sikkerhedsstillelse ikke kræves for at indrømme Skyldneren en Udsættelse af Tvangsauktionen, men man har dog villet aabne Muligheden for at stille saadant Krav, idet der vel kan tænkes at forekomme Tilfælde, hvor Sikkerhedsstillelse findes at burde kræves, f. Eks. hvor Auktionsrekvirenten kan godtgøre at ville lide et særligt Tab ved Auktionens Udsættelse. Bestemmelsen om, at Udsættelsen af Auktionen kan betinges af, at Skyldneren underkaster sig de Bestemmelser vedrørende Ejendommens Drift, der træffes af en af Fogeden ansat Tilsynsmand, tænkes navnlig anvendt i Tilfælde, hvor det kan befrygtes, at Skyldneren i den Tid, Udsættelse er givet, vil forringe Landbrugsejendommens Besætning og Driftsmateriel.

Da Loven som nævnt kun er tænkt som en midlertidig Foranstaltning, foreslaas dens Gyldighedsperiode fastsat til Udgangen af Aaret 1932.